גליק און ראכע

סענסאציאנעלער ראמאן
פון א. א.

(פארזעצונג)

— איר קאנט גוט ריידן, קאפיטאן, האט ער צארנדיק געברומט. אין דעם איינגבליק וואס דער זייגער האט דעם לעצטן קלאנג פון דער צוועלפטער שעה געגעבן האט איר פרובירט אָפּרוקן דעם ריגל פון'ם זארג דעקל, איך האב אים אבער גלייך ניט געפונען און אין דער זעכבער צייט האב איך דערהערט ווי דער באאמטער גייט אום אין שפייס־לער פארלאזן דאן האב איך פרובירט אויפצוהויבן דאס דעקל פון זארג.

— ווער קאן זיך פארשטעלן, מיין שרעק, ווען איך האב פלוצלונג דער הערט אז אימיצער ליגט אויף דעם זארג און פארבינדט אים מיט שטריק.

— הא, הא, הא, — האט אטהאנא־סיאס שפּאַטיש געלאכט, — אן אנדער־ער האט אויף דיין פלאץ געדארפט זיין, דו טויגסט צו קיין זאך ניט, מיר האבן אין דרויטן געווארט דו זאלסט אונז עפענען און דורך מיין כיטרעפייט איז עס אונז געלונגען אריינצוקומען.

דער פירסט פון די בערג האט אָפּ־געבונדן די שטריק וועלכע זיינען גע־ווען ארומגעדרייט ארום דעם האנט פון דעם דרויטן שטיינענדן מאן און ארום דעם ריגל און דאן האט ער אויסגערופן וועגדעגיק צו זיינע קאַ־מעראדן:

— מארש! מיר מוזן שנעל אוועק־גיין!

ווען די באנדיטן האבן די סטאנציע הויז פארלאזן, איז קאפיטאן מאשא צוגעגאנגען צו דעם באאמטן, וועלכער איז ווי געליימט געשטאנען פאר שרעק און ערגעט געזאגט:

— זייט רואיק, זאל אייך די רעניי־רונג עטוואס טאָן, דאן וועט אטהאנא־סיאס זאָרגן פאר אייך און פאר אייער פאמיליע.

קאפיטל 7

אין טעמפל

מאחמעד בעי האט זיך ערשט אויפ־געהויבן פון בעט זייענדיק האלב פאר־שלאפן. איין בליק אויף דעם געלעגער פון זיין יונגער פרוי האט אים איבער־ציינט, אז זי איז שוין לאנג אויפגע־שטאנען.

ער האט דריי מאָל הויך געקלאפּט מיט די הענט, די טיר פון זיין שלאָפּ־צימער האט זיך געעפנט און מאלי זיין שקלאף, איז אריין.

מיט צוזאמענגעלייגטע הענט האט ער זיך טיף פארנייגט פאר זיין הער, און מיט א טאָן פון אונטערטאן גע־פרעגט:

— וואס באפעלט מיין גנעדיקער הער?

— מאלי, שנעל, העלף מיר זיך אנ־טאָן! — האט מאחמעד בעי אויסגע־רופן.

מאחמעד בעי איז געווען א מאן אין די עלטערע יאָרן און זיינע קראנקע גע־זיכטציגע האבן געצייגט, אז ער האט שוין פיל גענאָסן פון לעבן...

— איז שוין מיין וואגע פארטיק?

— ריידט איך באפעל דיר, וואס איז געשען מיט טואישקאן, מיין פרוי?

דער שקלאף האט זיך ווי וואָרים גע־נומען ציען לינגדיק אויף דעם באדן.

— אָ, גרויסער הער! — האט ער געשטאמלט, — דיין פרוי — איז — אנטלאָפן.

— אנטלאָפן?! — האט מאחמעד הויך געשריען, — מענש, זאג די וואר־הייט! איין פאלש וואָרט פון דיין מויל וועט דיך קאסטן דיין קאָפּ.

— הער, וואס דו ווייסט נאָר! — האט מאחמעד בעי געדולדערט און זיי־נע אויגן האבן געפינקלט.

— אָ, גרויסער הער, ביים באָרד פון פּראָפעט שווער איך דיר, אז איך זאג די וואהרהייט!

— די גרויסע הערין איז אויפגע־שטאנען א האלבע נאכט און אויפגע־וועקט, אירע איינענע שקלאפין, דאן האט זי גערופן די פארשליסערן מיט א פיסטאָלעט, און האנט געפאַ־דערט פון איר דעם שליסל.

מיט א צארנדיקן געשריי איז ער בעי אויפגעשפרונגען.

— פון וואנען ווייסט זי דאס גע־הייימניס פון טעמפל? — האט ער גע־שריען — דער טויט זאָל טרעפן דעם פארדעטער וואס האט עס אנטדעקט טואישקאן, מיין פרוי.

— די אלטע העקא איז אר נאכטי־לאך דעם שליסל ניט געוואָלט געבן.— רייד וויינער — האט ער באפוילן, צארנדיק קלאפּנדיק אויף דעם שולטער פון שקלאף.

— גרויסער הער, וואס האט די ארי־מע אלטע געזאָלט טאָן, דיין פרוי וואָלט זי דאמאלסט אויף טויט דערשאָסן.

— זי האט מיך פארראטן, ביים אלא, די אלטע זאָל טייער באצאָלן דערפאר! — האט דער בעי גערוגערט אלס מיט אנענדיק איבער דעם צימער, — ניי, זאג דעם הויזמייסטער, ער זאָל זי גלייך אויפהייזנען!

— גנאדע, אָ, הער, גנאדע, פארליר זיך זעלבסט ניט פון דעם איצטיקן צארן, טויט ניט א טרייע שקלאף וואס האט דיר דרייסיק יאָר לאנג געדינט!

— האט מאלי, דער שקלאף, געבעטן.

— שוויג, גיי ארויס און גיב איבער מיין באפעל! ווען דו ווערסט נאָך איין זוארט, דאן וועסטו געהאנגען ווערן אויף דעם פלאץ פון דער אלטער העלא! — האט דער בעי געשריען און צארנדיק געקלאפּט מיט די פיס.

דער שקלאף האט געשווינד פארלאָ־זען דאס צימער אום איבערצוגעבן דעם טויט באפעל, ווען דער אלטער העלא.

אויסער זיך פון אויפרעגונג האט מאחמעד ארומגעשפרייזט אין זיין צי־מער:

—מיין זיסע, אונגארישע ראָזע, דו אנטציקנדע פרוי, איך מוז דיך ווידער האָבן, — האט ער שמערצלאך גע־ויפצט.

— קיין איין פרוי ליב איך ניט אזוי ווי דיך. איך קאן משוגע ווערן ביי דעם געדאנק אז איך מוז דיך פארלירן. ניין, איך מוז דיך ווייטער האָבן.

ער איז געזונקען אויפ'ן דיוואן און שטיל געקרעכצט.

— אָ, אלא, טואישקא האט דער־פארן דאס געהיימניס פון טעמפל און איצט וועט זי שוין קיינמאָל ניט ווען צוריקקערן צו מיר.

ווידער איז דער שקלאף אריין אין צימער מיט מאחמעד האט שטרייענ אויסגערופן:

— מאלי, שנעל דערצייל מיר ווייי־טער, וואס עס האט די דאָזיקע נאכט פאסירט. די טרייסלאזע העלא האט מיין פרוי געגעבן דעם שליסל צום טעמפל, דערצייל ווייטער.

דער קאָפּ פון דעם שקלאף איז טיף פארזונקען און ער האט מיט א צי־טערדיקן טאָן דערציילט אלעס וואס ער האט געוואוסט.

קאפיטל 8

קארלא האט פעסט באשלאסן ניט צו פארלאָזן די אומגליקלאכע מיריאנא. ער וועט צו איר זיין א טרייער באשי־צער.

ווען זיי זיינען ביידע געגאנגען צו דעם פלאץ וואו דאס עלענאנטע לאנד הויז פון מיריאנאס עלטערן איז אמאָל געשטאנען, האָבן זיי גערעדט פון דער צוקונפט.

— פון דאנען וועלן מיר צוריקפאר־ן מיט דעם עקספּרעסצוג נאָך פעסטה — האט קארלא אָנגעפאנגען, — מיר וועלן קומען אין דעם שטיל אונגארישן דאָרף וואו איך בין געבאָרן און דארט וועלן מיר זיך ערהאָלן פון אונזערע שווערע ליידן.

— מיין אלטע מוטער וועט זיין גליקלאך צו זעען ווידער איר קארלא, ווענלכער איז ארויס אין דער וועלט אזא אָרימער ווילדער יונג און קערט זיך אום צוריק מיט א מידן, קראנקען קערפּער, אזא באריזטער, דערפארע־נער מאן.

— דאָך, — האט ער שטאָלץ צוגע־געבן, — ברייגנ איך עטוואס נאָך מיט זיך, מיין טאלאנט. מיין מוטער וועט זיין שטאָלץ מיט איר זון, דעם פידל קעניג.

— איך וועל מיין מוטער דערציילן פון מיין געליבטער פרוי, פון מיין מיר־צאן, און זי וועט מיר העלפן ווייגען נאָך דער טויטער.

— ביים הארץ פון מיין מוטער איז מיין איינציקער פּראץ, איך קאן דארט געפינען רו און פרידן.

מיריאנא האט שטיל און שמערצלאך געוויינט.

— אָ, ווי גליקלאך איר זייט נאָך— האט זי געזאגט ווידער, — איר האט נאָך אמווייניקסטנס א מוטער, פאר וועמען איר קאָנט אייער שטערץ אויס־ווייגען. דאָך איר... איך האָב קיינעם אויף דער וועלט אויסער אייך, איך בין א פארלאזענע יתומה.

טרערן האָבן איר שטימע פאר־שטיקט.

קארלא האט מיט מיטלייד געקוקט אויף דער דאָזיקער שיינהייט, איר עכנד האט אים געריר.

— זייט ניט פארצווייפלט, — האט ער זי הארציק געטרייסט. איר וועט ביי מיין מוטער געפינען א שיצנדע היים.

— די אלטע וועט פארשטיין אייער שמערץ, זי וועט אייך טריסטן און אייך דערמונטערן.

—אָ, מיין הער, וואס וואלט פון מיר געוואָרן ווען איר וואלט אויף מיר קיין מיטלייד ניט געהאט, — האט זי געזאגט און דאנקבאר געבליקט אויף אים, — איך וואלט צו גרונד געגאנ־גען אין דער פרעמד, אין דער גרוי־סער שטאָט. אָ, ווי זאָל איך אייך דאנ־קען פאר אייער גוטסקייט.

— רעדט ניט פון דאנק, — האט קארלא געזאגט, — איך ווייסט ניט ווי גליקלאך איך בין, וואס איך קאן פאר אימעצן עטוואס טאָן. מיין פרייל אזעס לעבן האט אמווייניקסטנס א צוועק.

זיי זיינען פארווערטס געגאנגען. זיי זיינען געווען ווייט פון שטאָט און האָ־בען זיך איצט געפונען לעבן די שיינע לאנד הייזער.

וואס געענטער זיי זיינען געקומען צו זייער ציל, אלץ מער אויפגערעגטער איז מיריאנא געוואָרן.

(ווייטערעס קומט)

וועז איר קאָנט ניט אויפהערן

מידקייט איז דער סיגנאל צו אפרו. היט עס אָפּ אויב איר קאָנט. ווען איר קאָנט ניט, האלט זיך רואיק און גייט אָן מיט אייער ארבעט אין קאָמפּארט. אספּרין איז געמיינט פאר פּונקט אזעלכע צייטן. ווייל עס פארזיכערט אייך באקוועמלאכקייט. באפרייאונג פון יענע ווייטיקן וואס ווירקן אויף די נערוון און מאטערן אייך אויס. איין טאבלעט וועט אפּשטעלן דעם דראָענדן קאפּווייטיק וועז עס פאנגט זיך ערשט אָן. נעמט עטוי אדער דריי טאבלעטן ווען איר האט געמאפּט א פארקילונג, און דאס איז געוויינלאך דער סוף פון דעם.

פירט מיט זיך אספּרין טאבלעטס ווען איר טראוועלט. האלט עס אין דער היים און אין אפיס. ווי אן עפּשיענט סעקרעטאר, וועלן זיי אפט "פארהיטן דעם טאָג" און זיי וועלן אייך איינ־שפּארן א סך אומבאקוועמע, אומפּראַ־הזיצירטקייט שטונדן. אספּרין איז ניט שעדלאך, טאָ האלט עס אונטערן האנט, האלט עס אין געדאנק, און נ ו צ ט עס. קיין מאן פון אונטערנע־מונגען קאן באהויפטן צו איינגאר־ון די צאלרייכע נוצן וואס ווערן דער־קלערט אין די אויסגעפּרובירטע דיר־עקציעס. פון א עעווייטיקטן צאָן ביז צו די רומאטישע ווייטיקן וועלכע־ן בויגן כמעט עטוואמען די ביינער. אספּרין טאבלעטס זיינען גרייט פון שנעלער הילף — און זיי ארבע פון שטענדיק. נוראלדזשיא, נוריטיס, וועלכער ס'איז פלאָגענדער, אומנצלעכער ווייטיק.

נעמט די עכטע טאבלעטס גע־סטעמפּט מיט'ן בייער קראָס. זיי זיי־נען פון פּרפעקטער ריינקייט, אבסאָ־לוטע איינפערמיקייט, און האָבן די זעלבע ווירקונג צו יעדער צייט. צו וואס עקספּערימענטירן מיט אימיטאציע־וואס קאסטן עטלאכע סענט ווייניקער? די איינשפּארונג איז צו קליין. עס איז צופיל איינשטעלונג. עס איז אבער דא עקאָנאמיע ווען איר קויפט די עכטע אספּרין טאבלעטס אין די גרויסע פלעשלאך.

סטאָרקיפּערס!

איצט איז די צייט:

סייל אָפּסטערס

צוצוציען די קונים צו אייער סטאָר און פארקויפן אייער ווינטער סחורה — שפּעטער וועט שוין זיין צו שפּעט! און דער בעסטער מיטל ווי אזוי צו אָפּווארטירן אייער געשעפט און צוציען די קונים איז דורך שיינע אטראקטיווע

מיר מאכן אלערליי פּאָסטערס צו די סאמע מעסיקסטע פּרייזן — מיר שטעלן צו די "קאטס" (בילדער), מיר שרייבן פאר אייך אויס די טעקסטן און אלע נויטיקע סלאָגאנס און מיר שטעלן צוזאמען דעם פּאָסטער לויט יעדער אר־טיסטישער פּינקטלאכקייט. אלץ וואס איר דארפט טאָן איז צושיקן אונז די פּרייזן פון די ארטיקלען וואס איר ווילט ארויסשטעלן אויפ'ן סייל, — און מיר טוען דאס איבעריקע און מיר שיקן ארויס די פּאָסטערס

אין 24 שעה

שיקט אונז די קאָפּיע אדער שרייבט פאר ווייטערע איינצעלהייטן צו

THE ISRAELITE PRESS

165 Selkirk Ave., East — Winnipeg

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
BACKACHE
BLADDER TROUBLES
RHEUMATISM
No. 087 THE P.

פאר איבער דריי פערטל יאָרהונדער זיינען דאר'ם קידני פּילס געווען דער רומאטיזם, בלאָטער טראבלס און פּילע אנדערע קראנקהייטן, פאראורזאכט דורך שלעכטע קידנים. צו באקומען פון אלע דילערס פאר 50 סענט. אדער 6 באקסעס פאר $2.50. אדער דירעקט פון די דאד'ס מעדיצין קאָ., לימיטעד, טאָראָנטאָ 2. ביים דערהאלטן די סומע.

— אָ, מיין גוטער הער, דיינע שקלאפן פאלגן אויס אלע דיינע וואונ־שען.

— וואו איז מיין פרוי, האסטו זי געזעען, מאלע?

דער שקלאף האט געצייטערט און די טערקישע אָנשאפּל וועלכע ער האָב געוואלט אָנטאן אויף די פיס פון זיין הער, זיינען ארויסגעפאלן פון זיינע הענט.

— רייד, ענטפער מיר, ווייסט דו וואו מיין פרוי געפינט זיך?

מיט א הויכן געשריי האט זיך דער שקלאף געוואָרפן פאר זיינע פיס.

— נגאדע, מיין הער, — האט ער געשטאמלט, — אלא ווייסט אז איך בין אומשולדיק אין דער טרויעריקער נאכריכט וואס איך וויל דיר איצט ברייגנען.

— קיינער פון די שקלאפן האט ניט געוואגט אויפצוטרעטן פאר דיין צארנ־דיקן געזיכט, נאָר מאלי האט געהאט דעם מוט, פאר דיר דעם אמת צו אנט־דעקן.

דאָס געזיכט פון מאחמעד בעי האט זיך פארוואלקנט.

— ווען איר זייט אזוי פול געשעצטער מוטער. איר ווייסט אפשר ניט אז זי האלט אין איין לויפן פון נאסטיע'ן צו מיר און פון מיר צו נאס־טיע'ן. דאָס איז אן אמת'ער ווייץ! אָט ווערט זי ברוגז אויף מיר, און אָט אויף נאסטיע'ן. יאָ, דאָ האט איר פאר זיך די מאָדנע פרוי!

דער אויסדרוק "א מאָדע פרוי", ווערט צוויב געוויסע אורזאכן אויסגע־טייטשט פון ער אלסדער אלס א גרויסע באַיידיקונג, אלס א דערנידערונג. זי שטויסט זיך אויך אָן פון איר טאָכ־טערס רייד, אז איר באוזך איז א ניט געוויינשטער, אז זי איז געקומען אין א גאָרטן פאסנדן מאָמענט, און דאס רעגט זי נאָך מער אויף.

"אויב דו פארגינסט מיר ניט דעם ריינעם ליילאך אויף וועלכן איך ליג", באקלאָגט זי זיך, "וועל איך שלאפן אויף דער ערד".

מיט איר אינגלשער פלינקייט קריכט זי ארויס פון בעט, אזוי, אז מען הערט קוים א גערוש, און אויסשפּרייט־ליך עטלאכע שמאטעס אויף דער ערד, ליגט זי זיך אוועק שלאפן.

די אלמנה איז אויסער זיך פאר כעס — ניין, זי איז ניט אזוי גערדוקיק ווי נאסטיא.

" וואס זשע, ביזט געקומען מאכן א פצענקע? וואס האסטו צו מיר? וואס האב איך איר געטאָן? פארוואס?

— איר ווייסט, — ווענדעט זי זיך מיט פאטאָס צום מאן, — זי איז אזוי ביזווייליק, אז זי געפינט שוין עפּעס אפּצומאכן א סצענע. זי האט נאָר איין אבזיכט — צו טאָן שלעכטס. אך, ווען איר זאָלט וויסן וואס איך מוז אויס־שטיין פון אירן! יאָ, זי טרייבט מיך ביז צו משוגעת! איך בין ניט פארא־נווארטלאך פאר זיך!

— דו וועסט מיך נאָך טרייבן אין קבר אריין — ענטפערט די אלטע — און אזעלכע אויסוואַרפן האב איך גע־בראכט אויף דער וועלט, זאָלן זיי ניין אין דער ערד אריין! מאָרגן וועל איך גיין זוכן ארבעט! איכ'ל געפינען א שטעלע אלס באַרגיגערן. ניט מער ווי פינף רובל א חודש, אָבער איכ'ל האָבן אייגענע טיי און צוקער. זאָל אייך א פייער פארברענען!

די אלמנה איז צעמישט. זי וויל פּאָרעצן דעם געשפּרעך מיט'ן מאן, וועלכער זאָגט צו איר:

"נעמט זיך ניט צום הארצן, לודמי־לא וואסיליעווגא. עס איז נאָרנס מיט נאָרנס. עלטערע מענשן האָבן זיך זיי־ערע משוגענע אנפאלן. לאָמיר זיך צו־ריקקערן צו אונזער געשפּרעך. פארוואס קומט איר ניט אריין אין מיין צימער? דאָרטן איז אזוי שטיל און אנענעם. ביטע קומט אריין צו מיר פאר א ווינ־ל.

א האלבע שעה שפּעטער. די אלטע וואס קאן אלץ ניט אנשלאפן ווערן, הערט א הילכיקן לאכן, שושקעריין, און דעם אָפּקלאנג פון קושן.

די אלטע זאָגט ניט קיין וואָרט. זי הויבט זיך אויף פון איר הארטן געלע־גער, ווארפט ארויף די שאל אויף אירע אקסלען און פארשווינדט אונטער דער טיר.

אין נאס רייסט דער ווינט די לאָ־דענס פון די געוועלבער. ווייסע פינ־טעלאך פליען פון די דעכער, הויבן זיך און פאלן אויפ'ן טראָטואר.

דער ווינט צעוואַרפט אירע האָר, זי שרומפּט זי איין אין דרייען פאר קעלט, נורעט זיך איין אין דער שאל, לויפט און לויפט, אָבער פלוצלונג בלייבט זי שטיין, זי ווייסט פּשוט ניט וואוהין צו גיין, די נאס אין ליידיק, מען זעט ניט קיין לעבעדיקן מענשן. מען מערקט נאָר איין איינזאמע פי־גור, דעם מיליטערישן פאליציי מאן. זי ווארפט אויפ'ן שניי א לאנגן בלויען שאטן.

קאלגארי

JAMES MARR SR.

פלאמבינג, היטינג, געזופיטינג

237-12th Ave. E. Phone M2741

CALGARY

אדווערטייזט
אין "דאס אידישע וואָרט"

קאלגארי

AUTO SERVICE
7th Ave. 8 St. W.
McIVOR BROS.

קאר גרייזינג, וואשינג, פאלישינג
גאזאלין, אויל, וועקס קליינינג,
טייערס (אטלאס), אקסעסאריס
און א. וו.

א פיינער פלייוואר פאר פיינערע געשמאקן
סערווירט

קאלגארי

דראי

דזשינדזשער אייל

CALGARY BREWING & MALTING CO. LTD.

קאלגארי — אויפמערקזאם — קאלגארי

מר. לואי פערלמאן

איז דער קארעספּאנדענט און פארטרעטער פאר "דאס אידישע וואָרט" אין אייער שטאט און אומגעגנט.

מיר בעטן אלע סעקרעטארן פון קאלגאריער ארגאניזאציעס צו איבער־נעבן די נייעסן און באריכטן פון ייערע ארגאניזאציעס צו מר. לואי פערלמאן, 129, 3טע עוועניו איסט.

טעלעפאָן עם 6990

מר. לואי פערלמאן איז אויך באפולמעכטיקט אָנצונעמען סובסקריפּ־שאנס און אדווערטייזמענטס פאר "דאס אידישע וואָרט"

די מוטער

(שלום פון זייט 2)

זיך אזויפיל . . . איר זייט אזוי פול מיט לעבנסלוסט!"

"כא, כא, כא!" לאכט די אלמנה, און אין סאמע ברען פון געשפּרעך באַ־ווייזט זיך די אלטע.

דער געלעכטער שטארבט פלוצלונג אָפּ.

דער מאנספארשוין, אן אָפּגעלעב־טער, ניט מער יונג, שטייט ביים טיר פון זיין צימער, זיין רוקן אָנגעלענט אָן דעם טיר הענטל און רויכערט. די אלמנה זיצט אויפ'ן דיוואן און א ראָ־זעווען נעגליזשיש. און שפּילט זיך קאָ־קעטיש מיט די קנעפּלאך אויף איר ברוסט.

"פארוואס אזוי שפּעט, מוטער?" זי באגריסט די אָנגעקומענע מיט פרייונ־לאכקייט. ס'איז אזא ווינט אין דרויסן און דער פראָסט ברענט, און דו ביזט ארויס פון שטוב מיט א שאל אויף די אקסלען".

די אלטע ענטפערט ניט. זי לעשט אויס די ליכט פון קליינעם לעמפּל אין קיך און לייגט זיך אוועק אויפ'ן בעט.

פארוואס ענטפערסטו ניט?" פרעגט שוין די אלמנה אין אן אויפגערעגטן צושטאנד. זי איז בטבע גערעטן אין דער מוטער, אויך אזא אויפגערעגטע. "איך פארשטיי, הייסט עס שוין ווי־דער זיך צעקריגט מיט נאסטיע'ן?"

— איר ווייסט, אייואן אנטאנא־ווטש — ווענדעט זי זיך צום מאן, — אויב איר זוכט טאקע א מאדנע פרוי, דאן וועט אפשר ניט זיין אויס־פלאץ אייך פארצושטעלן פאר מיין

דער אָפּפיר מיטל מיט דער העכסטער אינדאָרסירונג

ווען איר שטייט אויף פון שלאף און איר פיכט א קאפּווייטיק, נודנע, שווארץ און האלב־קראנק, איז דא א פשוט'ער מיטל וואס וועט אייך מאכן ווידער צו פיל גוט אין א מינוט.

נעמט אביסל פיליפס' מילק אָף מאגנעזיא אין א גלאז וואסער. צוויי בין פיר טישלעפעל איז די געוויינלאכע דאָזע פאר דערוואקסענע. נעמט עס אזוי א שטונדע פאר ברעקפעסט. נאכ־דעם פאלגט נאָך אין א האלבער שטונ־דע ארום מיט אראנדזש זאפט אדער לעמאנייד. ביז איר וועט פארלאזן דאס הויז, וועט איר ווערן איבערראשט פון דער פארבעסערונג.

אלס מיילדער, זיכערער, אנגענעמער אָפּפיר מיטל האט פיליפס' מילק אָף מער אָפּפיר מיטל האט פיליפס' מילק אָף מאגנעזיא די העכסטע מעדיצינישע אינדארסירונג. אלס אן אנטר־עסיד צו קארעגירן א זויערן מאגן, גאז, אומ־פארדייאונג, נודנעקייט, איז עס דער סטאנדארד מיט. דאקטוירים פאר אי־בער פופציג יאָר. כדי צו וויסן ווענן איר שענלער הילף אין פארדייאונגס און אָפּשאפונג טראבלס פון מענער, פרויען און קינדער — און ביידן — דארף מען האלטן א פלעשל שטענדיק אונטערן האנט.

פולע דירעקציעס פאר אלע אירע נוצן קומען מיט יעדער פלעשל. אלע דראג סטארס האבן די גרויסע 50ס. פלעשלאך. (נעמאכט אין קאנאדע).

גליק און ראכע

(פארזעצונג)

— איר קאנט גוט ריידן, קאפּיטאן, האט ער צארנדיק געברומט. אין דעם איינגבליק וואס דער זייגער האט דעם לעצטן קלאנג פון דער צוועלפטער שעה געגעבן האט איר פרובירט אָפּרוקן דעם ריגל פון'ם זארג דעקל, איך האב אים אבער גלייך ניט געפונען און אין דער זעכבער צייט האב איך דערהערט ווי דער באאמטער גייט אום אין שפּייס־לער פארלאזן דאן האב איך פרובירט אויפצוהויבן דאס דעקל פון זארג.

— ווער קאן זיך פארשטעלן, מיין שרעק, ווען איך האב פלוצלונג דער הערט אז אימיצער ליגט אויף דעם זארג און פארבינדט אים מיט שטריק.

— הא, הא, הא, — האט אטהאנא־סיאס שפּאַטיש געלאכט, — אן אנדע־רער האט אויף דיין פלאץ געדארפט זיין, דו טויגסט צו קיין זאך ניט, מיר האבן אין דרויטן געוואָרט דו זאלסט אונז עפענען און דורך מיין כיטרעפייט איז עס אונז געלונגען אריינצוקומען.

דער פירסט פון די בערג האט אָפּ־געבונדן די שטריק וועלכע זיינען גע־ווען ארומגעדרייט ארום דעם האנט פון דעם דרויטן שטיינענדן מאן און ארום דעם ריגל און דאן האט ער אויסגערופן וועגדעגיק צו זיינע קאַ־מעראדן:

— מארש! מיר מוזן שנעל אוועק־גיין!

ווען די באנדיטן האבן די סטאנציע הויז פארלאזן, איז קאפּיטאן מאשא צוגעגאנגען צו דעם באאמטן, וועלכער איז ווי געליימט געשטאנען פאר שרעק און ערגעט געזאגט:

— זייט רואיק, זאל אייך די רעניי־רונג עטוואס טאָן, דאן וועט אטהאנא־

קאלגארי

JAMES MARR SR.

פלאמבינג, היטינג, געזופיטינג

237-12th Ave. E. Phone M2741

CALGARY

אדווערטייזט
אין "דאס אידישע וואָרט"

קאלגארי

AUTO SERVICE
7th Ave. 8 St. W.
McIVOR BROS.

קאר גרייזינג, וואשינג, פאלישינג
גאזאלין, אויל, וועקס קליינינג,
טייערס (אטלאס), אקסעסאריס
און א. וו.